

พื้นฐานของการเปลี่ยนแปลงตนเองคือการตระหนักรู้ด้วยหัวใจที่ซื่อสัตย์

วันนี้ ผู้เปลี่ยนแปลงโลก ผู้ให้คุณประโยชน์โลก บัพดาตากำลังมองดูลูกๆ ที่รัก ที่ให้ความร่วมมือและผู้เปลี่ยนแปลงโลกของท่าน ด้วยการเปลี่ยนแปลงตนเอง ลูกแต่ละคนต้องแขวนอยู่ในงานรับใช้ของการเปลี่ยนแปลงโลก ลูกทุกคนมีความจริงจังและกระตือรือร้นเดียวกันในจิตใจของลูกที่ลูกจะต้องเปลี่ยนแปลงโลกนี้อย่างแน่นอน และลูกมีศรัทธาด้วยว่าการเปลี่ยนแปลงจะเกิดขึ้น นั่นคือสามารถกล่าวได้ว่าการเปลี่ยนแปลงได้เกิดขึ้นแล้ว ลูกเพียงแค่ง่ายกลายเป็นลูกโยคีที่ง่ายดายที่ให้ความร่วมมือของบัพดาตาในนามและกำลังทำให้ปัจจุบันและอนาคตของลูกสูงส่ง

วันนี้ บัพดาตากำลังมองดูลูกๆ ที่เป็นเครื่องมือผู้เปลี่ยนแปลงโลกและกำลังมองดูสิ่งหนึ่งโดยเฉพาะ: ทุกคนเป็นเครื่องมือสำหรับงานหนึ่ง; เป้าหมายของทุกคนคือการเปลี่ยนแปลงตนเองและการเปลี่ยนแปลงโลก และในขณะที่อยู่อย่างนั้น เครื่องมือในการเปลี่ยนแปลงตนเองและการเปลี่ยนแปลงโลก เหตุใดจึงมีตามลำดับกันไป? ลูกบางคนมีการเปลี่ยนแปลงตนเองอย่างง่ายดายและรวดเร็วมาก ในขณะที่บางคนมีความคิดที่จะเปลี่ยนแปลงเองในช่วงเวลาหนึ่ง แต่ชั้นสการของพวกเขาเอง, สถานการณ์ที่เกิดขึ้นโดยผ่านมายาหรือวัตถุธาตุ หรือบัญญัติกรรมที่ต้องชำระสะสางผ่านครอบครัวยุติธรรมทำให้ความกระตือรือร้นสำหรับการเปลี่ยนแปลงที่สูงส่งอ่อนแอลง แล้วก็มีลูกบางคนที่ขาดความกล้าหาญที่จะนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลง ที่ใดไม่มีความกล้าหาญ ที่นั่นจะไม่มีความจริงและความกระตือรือร้น และหากไม่มีการเปลี่ยนแปลงตนเองก็ไม่มีความสำเร็จที่ลูกต้องการที่จะมีในงานของการเปลี่ยนแปลงโลก เพราะงานรับใช้ทางจิตของพระเจ้านี้แสดงให้เห็นถึงงานรับใช้สามประเภทที่เกิดขึ้นในเวลาเดียวกัน งานรับใช้ทั้งสามประเภทนี้ที่เกิดขึ้นในเวลาเดียวกันคืออะไร? 1. ทศนคติ 2. กระแส 3. คำพูด ทั้งสาม ในฐานะที่เป็นเครื่องมือที่มีความถ่อมตนและไม่เห็นแก่ตัว จงกลับมาสัมผัสบนพื้นฐานของสิ่งเหล่านี้ เพราะนี่คือวิธี ที่จะทำให้ลูกประสบผลสำเร็จตามที่ลูกต้องการ มิฉะนั้นงานรับใช้ที่เกิดขึ้นและลูกทำให้ตนเองและผู้อื่นพอใจในช่วงเวลาสั้นๆเนื่องจากความสำเร็จบางอย่างในงานรับใช้ แต่ไม่ใช่ความสำเร็จอย่างที่ลูกต้องการและอย่างที่บัพดาตาต้องการอย่างแท้จริง บัพดาตาพอใจเช่นกันที่ ลูกมีความสุข แต่ผลที่เกิดขึ้นตามความสามารถของลูกนั้นจะถูกบันทึกไว้ในหัวใจของผู้ปลอบประโลมหัวใจอย่างแน่นอน แน่หนอนท่านจะพูดว่า “ทำได้ดี, ทำได้ดี” เพราะสายตาและทศนคติของพ่อของพรสำหรับลูกทุกคนอยู่ที่นั่นเสมอ ถ้าไม่ใช่วันนี้แล้วก็เป็นวันพรุ่งนี้ที่ลูกๆ เหล่านี้จะเป็นตัวของความสำเร็จอย่างแน่นอน อย่างไรก็ตามพร้อมกับการเป็นผู้ประจักษ์ ท่านก็เป็นครูด้วยเช่นกัน และด้วยเหตุนี้ท่านจึงถึงความสนใจของลูกไปสู่อนาคต

ดังนั้นวันนี้บัพดาตาได้เห็นผลลัพธ์ของงานในการเปลี่ยนแปลงโลกและของลูกๆ ที่เปลี่ยนแปลงโลก มีการเติบโต เสี่ยงกระจายไปทุกหนแห่งและผ่านแห่งการเปิดเผยก็เริ่มเปิดออกแล้ว ขณะนี้ความปรารถนาได้ถูกสร้างขึ้นในดวงวิญญาณทั้งหมดในทุกหนแห่งที่พวกเขาควรเข้ามาใกล้และมองดู อะไรก็ตามที่พวกเขาเคยได้ยินตอนนี้ได้เปลี่ยนเป็นความต้องการที่จะมาเห็น การเปลี่ยนแปลงทั้งหมดนี้กำลังเกิดขึ้น อย่างไรก็ตามตามละครสิ่งที่ปรากฏให้เห็นในขณะนี้ เป็นผลมาจากผลกระทบอันทรงพลังของพ่อและบางดวงวิญญาณที่เป็นเครื่องมือที่สูงส่ง ถ้าลูกส่วนใหญ่ประสบความสำเร็จด้วยวิธีนี้ บราห์มินทั้งหมดจะถูกเปิดเผยในไม่ช้าอย่างเป็นตัวแห่งความสำเร็จ บัพดาตาเห็นว่าพื้นฐานของความสำเร็จ – การเปลี่ยนแปลงตนเองซึ่งจะเป็นที่ชื่นชอบของตนเอง ผู้อื่น และพ่อ – ยังขาดอยู่ในขณะนี้ ดังนั้นเหตุใดจึงมีการขาดในการเปลี่ยนแปลงตนเองนี้? สาเหตุหลักของสิ่งนี้ก็คือพลังพิเศษอย่างหนึ่งขาดหายไป พลังพิเศษนั้นคือพลังแห่งการตระหนักรู้

พื้นฐานที่ง่ายดายของการเปลี่ยนแปลงใดๆ คือพลังของการตระหนักรู้ ลูกไม่สามารถมีประสบการณ์ได้จนกว่าลูกจะมีพลังของการตระหนักรู้ และรากฐานของคุณสมบัติพิเศษของชีวิตบราห์มินไม่สามารถแข็งแกร่งได้จนกว่าลูกจะมีประสบการณ์ จงนำชีวิตบราห์มินของลูกตั้งแต่ตอนเริ่มต้นมาอยู่เบื้องหน้าลูก

การเปลี่ยนแปลงแรก: ฉันเป็นดวงวิญญาณ และพ่อเป็นของฉัน การเปลี่ยนแปลงนี้เกิดขึ้นบนพื้นฐานใด? เมื่อลูกได้ตระหนักรู้ว่า “ใช่, ฉันคือดวงวิญญาณ และผู้เดียวที่เท่านั้นเป็นพ่อของฉัน” การตระหนักรู้ก็สามารถทำให้ลูกมีประสบการณ์ แล้วเมื่อนั้นการเปลี่ยนแปลงจึงเกิดขึ้น ลูกจะยังคงเดินทางต่อไปด้วยความเร็วธรรมดานกว่าลูกจะ

ตระหนักรู้สิ่งนี้ แต่ในขณะที่พลังแห่งการตระหนักรู้ทำให้ลูกมีประสบการณ์ ลูกจะกลายเป็นผู้เพียรพยายามที่จริงจัง ในทำนองเดียวกันสิ่งที่พิเศษทั้งหมดเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงไม่ว่าจะเป็นเกี่ยวกับผู้สร้างหรือสิ่งสร้าง จนกว่าลูกจะตระหนักรู้ในทุกประเด็นว่า ใช่แล้ว นี่คือเวลานั้น นี่คือโยคะเดียวกันและนั่นคือดวงวิญญาณที่สูงส่งนั้น มิฉะนั้นลูกจะไม่มีความจริงจังและกระตือรือร้นเดิมในการกระทำของลูก สำหรับบางคน-จะมีการเปลี่ยนแปลงในช่วงระยะเวลาสั้นๆเนื่องจากผลกระทบของบรรยากาศแต่จะไม่เกิดขึ้นตลอดเวลา พลังของการตระหนักรู้นำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงอย่างง่ายดายและตลอดไป

ในการทำนองเดียวกันถ้าลูกไม่มีพลังในการตระหนักรู้ในการเปลี่ยนแปลงตนเองด้วยเช่นกัน ก็จะไม่สามารถมีการเปลี่ยนแปลงที่สูงส่งได้ตลอดเวลา ในสิ่งนี้จำเป็นต้องมีการตระหนักรู้ในสองสิ่งเป็นพิเศษ 1. การตระหนักรู้ถึงความอ่อนแอของตนเอง 2. การตระหนักรู้ถึงสถานการณ์และความปรารถนาและความรู้สึกในจิตใจของผู้ที่เป็นเครื่องมือ (สำหรับสถานการณ์นั้น) ความอ่อนแอของบุคคลหรือในสภาพของคนนั้นจากการอยู่ภายใต้อิทธิพลภายนอก ด้วยการรู้เหตุผลของการสอบผ่านสถานการณ์นั้น ขอให้มีการตระหนักรู้ของการสอบผ่านสิ่งนั้นด้วยรูปที่สูงส่งของลูก: “ฉันสูงส่ง, สภาพของฉันสูงส่ง และสถานการณ์นั้นเป็นเพียงข้อสอบ” การตระหนักรู้นี้จะนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงอย่างง่ายดาย และลูกจะสอบผ่าน การตระหนักรู้ถึงความปรารถนาของผู้อื่นและการตระหนักรู้ถึงสิ่งที่จำเป็นสำหรับความก้าวหน้าของตนเองของพวกเขา คือพื้นฐานของความก้าวหน้าในตนเองของลูก ดังนั้นการเปลี่ยนแปลงตนเองไม่สามารถเกิดขึ้นได้หากปราศจากพลังของการตระหนักรู้ ในสิ่งนี้เช่นกัน,หนึ่งคือการตระหนักรู้ด้วยหัวใจที่ซื่อสัตย์ และอีกหนึ่งคือการตระหนักรู้ด้วยวิธีที่ชาญฉลาด เพราะลูกเต็มไปด้วยความรู้อย่างมาก ดังนั้นเมื่อพิจารณาถึงเวลาและเพื่อที่จะพิสูจน์ให้เห็นถึงงานของลูกและเชิดชูชื่อเสียงของลูก ลูกจะมีการตระหนักรู้ในเวลานั้น แต่การตระหนักรู้ที่ไม่มีพลังที่จะนำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลง ดังนั้นการตระหนักรู้จากหัวใจทำให้ลูกได้รับพรจากผู้ปลอบประโลมหัวใจ ในขณะที่การตระหนักรู้ด้วยความเฉลียวฉลาดจะทำให้ลูกและผู้อื่นมีความสุขในช่วงระยะเวลาสั้นๆ

การตระหนักรู้ประเภทที่สามคือจิตใจของลูกยอมรับว่าบางสิ่งไม่ถูกต้อง สำนักของลูกยังบอกลูกด้วยว่าสิ่งนั้นไม่ถูกต้อง แต่เพื่อที่จะรักษาภาพลักษณ์ภายนอกของการเป็นมหาวิระ หรือเนื่องจากไม่ต้องการทำให้ตนเองดูอ่อนแอหรือน้อยด้อยค่าในครอบครัว ลูกซ่อนสำนักของลูกอยู่เรื่อยๆ การซ่อนสำนักของลูกเช่นนี้ก็เช่นบาปเช่นกัน เช่นเดียวกับการฆ่าตัวตายเป็นบาปอย่างยิ่ง ดังนั้นสิ่งนี้ก็ถูกสะสมในปัญหาบาปเช่นกัน ด้วยเหตุนี้บัปดาดาเฝ้าแต่ยิ้มและเฝ้าแต่รับฟังการสนทนาในจิตใจของพวกเขาด้วย เหล่านั้นเป็นการสนทนาที่สวยงามมาก สิ่งหลักคือผู้ที่มีการตระหนักรู้ประเภทนี้คิดว่า: คนอื่นจะรู้อะไร? สิ่งนี้เกิดขึ้นอยู่เรื่อยๆ อย่างไรก็ตามพอรู้เกี่ยวกับไบไบทุกไบ ท่านไม่รู้บางสิ่งเมื่อท่านได้รับการบอกถึงสิ่งนั้น อย่างไรก็ตามแม้กระทั่งในขณะที่รู้เกี่ยวกับสิ่งนั้น ท่านกลับเพิกเฉย และด้วยความไร้เดียงสาในรูปที่ไร้เดียงสาของท่าน ท่านทำให้ลูกๆเคลื่อนไป เมื่อท่านรู้เหตุใดท่านจึงไร้เดียงสา? เพราะท่านเป็นพ่อที่มีความเมตตา และดังนั้นลูกจึงไม่สะสมบาปเพิ่มขึ้นด้วยบาปนั้น ท่านมีความเมตตา ลูกเข้าใจไหม? ลูกๆ เช่นนั้นฉลาดมากและมาอยู่เบื้องหน้าพ่อผู้ชาญฉลาดหรือดวงวิญญาณที่เป็นเครื่องมือ ด้วยเหตุนี้พ่อจึงกลายเป็นพระเจ้าที่มีเมตตาและไร้เดียงสา

บัปดาดามีปัญหามากของการกระทำและทุกความคิดในจิตใจของลูกทุกคน ไม่จำเป็นที่จะต้องรู้ว่ามื่อไรอยู่ในจิตใจของพวกเขา เพราะภาพของการเดินของหัวใจแต่ละครั้งในหัวใจลูกทุกคนนั้นชัดเจน ด้วยเหตุนี้ท่านจึงพูดว่า ท่านไม่รู้ว่ามีอะไรอยู่ในหัวใจของแต่ละคน- เพราะไม่จำเป็นต้องรู้ เพราะเป็นสิ่งที่ชัดเจนแล้ว ชาร์ทของการเดินของหัวใจในทุกขณะและทุกความคิดที่อยู่ในจิตใจอยู่เบื้องหน้าบัปดาดา ท่านสามารถบอกลูกเกี่ยวกับสิ่งนั้น ไม่ใช่ว่าท่านไม่สามารถบอกลูกเกี่ยวกับสิ่งนั้นได้ ท่านสามารถบอกลูกถึงวันที่ สถานที่ เวลา และสิ่งที่ลูกทำ ท่านสามารถบอกลูกได้ทุกอย่าง อย่างไรก็ตามขณะที่รู้ทั้งหมดนั้น ท่านอยู่อย่างไม่นึกถึง ดังนั้นวันนี้บัปดาดาเห็นชาร์ททั้งหมด

เหตุผลสำหรับการเปลี่ยนแปลงตนเองที่ไม่ได้เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วคือการขาดการตระหนักรู้ด้วยหัวใจที่ซื่อสัตย์ พลังของการตระหนักรู้สามารถให้ประสบการณ์ที่แสนหวานมากแก่ลูก ลูกเข้าใจสิ่งนี้ใช่ไหม? บางครั้งพิจารณาตนเองเป็นดวงวิญญาณที่เป็นเพชรพลอยในดวงตาของพ่อ นั่นคือตระหนักรู้ว่าตนเองเป็นจุดที่สูงส่งหลอมรวมอยู่ในดวงตา เพียงจุดเท่านั้นที่สามารถหลอมรวมอยู่ในดวงตาได้ ร่างกายไม่สามารถหลอมรวมในดวงตาได้ บางครั้งพิจารณาว่าตนเองเป็นเพชรพลอยตรงหน้าผากที่เปล่งประกายบนหน้าผาก บางครั้งตระหนักรู้ว่าตนเองเป็นดวงดาวที่เปล่งประกาย บางครั้งมีประสบการณ์และตระหนักรู้ตนเองว่าเป็นมือขวาที่ให้ความร่วมมือของพ่อบราห์มา แขนของบราห์มาในรูปของบราห์มินที่มีตัวตน บางครั้งตระหนักรู้ว่าตนเองเป็นเทวดานางฟ้าที่ละเอียดอ่อน ด้วยพลังของการตระหนักรู้จึงมีประสบการณ์ทางจิต

ที่แสนพิเศษมากมาย อย่าเพียงแค่พูดถึงสิ่งเหล่านั้นในรูปของความรู้ แต่จงตระหนักถึงสิ่งเหล่านั้น จงเพิ่มพลังของการตระหนักถึงประเภทนี้และการตระหนักถึงประเภทอื่นของความอ่อนแอจะชัดเจนมากขึ้นโดยอัตโนมัติ แม้กระทั่งจุดเล็กๆก็สามารถมองเห็นได้อย่างชัดเจนในกระจกอันทรงพลัง และลูกสามารถเปลี่ยนแปลงมันได้ ดังนั้นลูกเข้าใจไหม? พลังของการตระหนักถึงเป็นพื้นฐานของการเปลี่ยนแปลงตนเอง จงใช้พลัง อย่าเพียงแค่นับพลังแล้วมีความสุขกับสิ่งนั้น โดยคิดว่า “ใช่ ฉันมีพลังนี้ และฉันก็มีพลังนี้ด้วยเช่นกัน “แต่ใช้พลังนั้นเพื่อตนเอง เพื่อผู้อื่น และเพื่องานรับใช้ในทุกงาน ลูกเข้าใจไหม? ลูกบางคนถามว่า: พ่อทำสิ่งนี้ตลอดเวลาหรือไม่? อย่างไรก็ตามพ่อสามารถทำอะไร? ท่านต้องพาลูกแต่ละคนไปเมื่อท่านต้องพาลูกไปกับท่าน ท่านจึงจำเป็นต้องมีความเป็นมิตรเช่นนี้ ดังนั้นท่านจึงเฝ้าแต่มองดูลูกๆ และให้ชาวแก์ลูกอย่างต่อเนื่องเพื่อที่ลูกผู้ที่เป็นมิตรร่วมทางจะกลับมาหัดเทียม ไม่ใช่แม้กระทั่งเรื่องของผู้ที่ตามมาข้างหลัง จะมีพวกเขาหลายคน แต่เพื่อนต้องหัดเทียมกัน ดังนั้นลูกคือมิตรร่วมทางหรือเป็นส่วนหนึ่งของขบวน? ขบวนจะยาวมาก ด้วยเหตุนี้ขบวนของข้าจึงเป็นที่รู้จักกันดี มีความหลากหลายของผู้ที่อยู่ในขบวน แต่มิตรร่วมทางต้องเป็นเช่นนี้ (เหมือนพ่อ) อังชะ

นี่คือโชนตะวันออก โชนตะวันออกกำลังทำอะไร? ลูกจะทำให้พระอาทิตย์แห่งการเปิดเผยขึ้นที่ไหน? ที่พ่อกำลังเป็นชาวเก่าแล้ว อย่างไรก็ตามเวลานี้ลูกจะทำอะไร? ลูกมีความซาบซึ้งที่ดีมากว่านี่คืออาณาจักรเก่า (สถานที่ดั้งเดิมของบรรพบุรุษ - กัลกัตตา) แต่ตอนนี้ลูกจะทำอะไร? ตอนนี้ขอให้พระอาทิตย์แห่งความใหม่บางอย่างปรากฏขึ้นเพื่อที่สิ่งนั้นจะปรากฏออกมาจากริมฝีปากของทุกคนว่า พระอาทิตย์แห่งความใหม่ได้ปรากฏขึ้นในโชนตะวันออก เวลานี้ให้สาธิตสิ่งนี้ในทางปฏิบัติ โดยการดำเนินงานที่ยังไม่มีใครทำ ลูกมีหน้าที่, จัดสัมมนา, รับใช้คนสำคัญ และรับใช้ผ่านหนังสือพิมพ์ แต่ทุกคนทำสิ่งนั้น ดังนั้นเวลานี้จึงแสดงประกายของความใหม่บางอย่าง ลูกเข้าใจไหม?

บ้านของพ่อคือบ้านของลูก ลูกได้มาถึงที่นี่แล้วอย่างสะดวกสบาย ผู้พลอบประโลมหัวใจให้ความสะดวกสบายทางวัตถุแก่ลูกเช่นกัน เมื่อไม่มีความสบายในหัวใจแล้ว แม้ว่าจะมีสิ่งอำนวยความสะดวกทั้งหมดเพื่อความสะดวกสบาย ลูกก็จะรู้สึกไม่สบาย ลูกมีความสบายในหัวใจ นั่นคือมีรามอยู่ในหัวใจของลูกเสมอ และด้วยเหตุนี้ลูกจึงสัมผัสกับความสบายในทุกสถานการณ์ ลูกมีความสะดวกสบายใช่หรือไม่? หรือการมาและการไปทำให้ลูกไม่ได้พักผ่อน? อย่างไรก็ตามจงคิดว่านี้เป็นโชคชะตาของละครที่แสนหวาน ลูกกำลังเฉลิมฉลองเมลา(การชุมนุม)ใช่หรือไม่? พบปะพ่อ พบปะครอบครัว การเฉลิมฉลองเมลาเป็นโชคชะตาที่แสนหวานด้วยเช่นกัน อังชะ

ถึงดวงวิญญาณทั้งหมดมีพลังที่สูงส่งที่สุด ถึงดวงวิญญาณผู้เพียรพยายามอย่างเข้มข้นทั้งหมด ผู้ที่ใช้ทุกพลังในเวลาที่ถูกต้อง ถึงลูกๆที่มีหัวใจที่มีความสุขที่ประสบความสำเร็จเสมอตามที่พวกเขาต้องการในงานรับใช้ผ่านการเปลี่ยนแปลงตนเอง ถึงผู้เป็นตัวแห่งความสำเร็จที่อยู่อย่างชัดเจนด้วยหัวใจที่ซื่อสัตย์เบื้องหน้าพ่อผู้พลอบประโลมหัวใจอย่างสม่ำเสมอ รักและระลึกถึงจากหัวใจของบิดาและมารดา

บิดาพบกลุ่มพบกลุ่ม:

ลูกสัมผัสว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณพิเศษที่อยู่ภายใต้ร่มฉัตรแห่งการปกป้องคุ้มครองของพ่อหรือไม่? ที่ใดมีร่มฉัตรแห่งการปกป้องคุ้มครองของพ่อ ลูกจะปลอดภัยจากมายาเสมอ มายาไม่สามารถเข้ามาภายใต้ร่มฉัตรแห่งการปกป้องคุ้มครองได้ ลูกจะห่างไกลจากการทำงานหนักโดยอัตโนมัติและจะมีความสุขเสมอ เพราะที่ใดมีงานหนักมันจะไม่ปล่อยให้ลูกสนุกกับตัวเอง ตัวอย่างเช่นเมื่อเด็กกำลังเรียนหนังสือก็มิงานหนักในสิ่งนั้น ในช่วงระหว่างวันสอบของพวกเขา พวกเขาทำงานหนักมาก พวกเขาไม่ได้เล่นและสนุกกับตัวเอง จากนั้นเมื่องานหนักเสร็จสิ้นลง เมื่อการสอบของพวกเขาจบสิ้นลง พวกเขาสนุกกับตัวเอง ดังนั้นที่ใดมีงานหนัก ที่นั่นก็ไม่มีความสุข ที่ใดมีความสุข ที่นั่นไม่มีการทำงานหนัก การอยู่ภายใต้ร่มฉัตรแห่งการปกป้องคือการมีความสุขกับตัวเองอยู่ตลอดเวลา เพราะที่นั่นแม้ว่าลูกจะศึกษาการศึกษาสูงสุดและแม้ว่านี่จะเป็นการศึกษาสูงสุด แต่ลูกก็มีความสุขที่ลูกได้รับชัยชนะอย่างแน่นอนที่ลูกได้ผ่านมันไปแล้วและนี่คือเหตุผลที่ลูกสนุกกับตัวเอง นี่คือการศึกษาวจรแล้ววจรเล่า ไม่ใช่เรื่องใหม่แต่อย่างใด ดังนั้นจงมีความสุขในตัวเองอยู่เสมอและให้ข่าวสารแก่ผู้อื่นในการมีความสุขกับตัวเองและเฝ้าแต่รับใช้ต่อไป เพราะลูกจะรับประทานผลของงานรับใช้ต่อไปในเวลานี้และในอนาคตเช่นกัน เมื่อลูกทำงานรับใช้เท่านั้นที่ลูกจะได้รับผลของงานรับใช้นั้น

ในช่วงเวลาของการอำลา พุดกับพี่น้องชายหญิงอาวุโส:

บัปเตตาต้องการทำให้ลูกๆทุกคนโอบรับด้วยความปรารถนาที่บริสุทธิ์ที่จะทำให้พวกเขาหัดเทียม ผู้รับใช้ที่เป็นเครื่องมือ จะกลับมาหัดเทียมกับพ่ออย่างแน่นอน ไม่ว่าพ่อต้องทำให้ลูกเป็นเช่นนั้นอย่างไร เพราะพ่อจะไม่พาเพียงแคใครคนหนึ่ง ไปกับท่าน พ่อมีความภาคภูมิใจของท่านเช่นกัน ถ้าพ่อสมบูรณ์พร้อมแต่มิตรร่วมทางนั้นเป็นง่อยหรือพิการก็คงจะไม่เหมาะสม คนง่อยหรือพิการจะเป็นส่วนหนึ่งของขบวน พวกเขาจะไม่เป็นมิตรร่วมทาง ด้วยเหตุนี้ขบวนของข้าวจึงถูก แสดงให้เห็นเสมอว่ามีคนง่อยและพิการเพราะบางดวงวิญญาณที่อ่อนแอจะกลายเป็นผู้ที่มีค่าหลังจากผ่านดินแดนดาราม ราช

- พร:** ขอให้ลูกเป็นเจ้าสมุทรที่มีพลังในการยอมรับปรับตัวและด้วยเหตุนี้จึงกลายเป็นตัวแห่งความสำเร็จบนเวที ของงานรับใช้
- เมื่อลูกเข้าสู่เวทีของงานรับใช้ สถานการณ์มากมายหลายประเภทจะมาอยู่เบื้องหน้าลูก ดังนั้นจงยอมรับ ปรับตัวกับสถานการณ์เหล่านั้นภายในตัวลูกเองและลูกจะกลายเป็นตัวแห่งความสำเร็จ การยอมรับปรับตัว หมายความว่าอย่าให้มีร่องรอยของสิ่งที่หยาบที่สุดแม้แต่ในรูปของความคิดหรือความรู้สึกที่หลอม รวมอยู่ในตัวลูก เปลี่ยนคำพูดที่ไม่มีความเมตตากรุณาให้เป็นความรู้สึกที่มีเมตตากรุณาและให้คุณ ประโยชน์ในลักษณะที่เหมือนราวกับว่าไม่เคยพูดถ้อยคำที่ไม่มีความเมตตากรุณาเหล่านั้น เปลี่ยนข้อ บกพร่องให้เป็นคุณธรรมและการประณามเป็นการสรรเสริญ แล้วลูกจะถูกเรียกว่าเป็นเจ้าสมุทร
- คติพจน์:** คนที่ไม่มองเห็นการขยายตัว แต่มองเห็นสาระและหลอมรวมสิ่งนั้นไว้ในตนเองคือผู้ที่เพียรพยายามอย่าง เข้มข้น

*** โอม ซานติ ***